

Uitdovingsweerstand

Honden leren door associatie: de hond doet dit en dan gebeurt er dat. Bijvoorbeeld: de hond blaft bij de tuindeur, dan komt er altijd wel iemand die de deur open doet. Zo wordt de wereld voor de hond overzichtelijk en beïnvloedbaar.

Stel nu, dat besloten wordt niet meer op het blaffen te reageren. De hond blaft, er gebeurt niets en de hond denkt: "Mmm, niet gehoord zeker, ik zal nog even wat harder blaffen." Dus het gedrag neemt toe!!! Misschien gaat hij het gedrag verder uitbreiden met krabben, janken en springen. Het vergt doorzettingsvermogen en geduld van iedereen om dan toch niet te reageren, zodat de hond gaat leren dat blaffen bij de deur zinloos is.

Een mooi voorbeeld van uitdovingsweerstand is het volgende:

Een jong hondje van 11 maanden was volgens zijn eigenaren wel heel erg druk en aanwezig: altijd maar opspringen, met poten maaien, rechtop staan, joelen en blaffen. Vooral voor bezoek vonden ze dat erg vervelend. Geen wonder, want dit hondje was van een ras (Mastino) dat op deze leeftijd al 68 kg woog en als hij rechtop stond kon hij zijn enorme poten gemakkelijk tegen iemands schouders leggen.

De hond, die van zichzelf dacht dat hij nog een schattig klein pupje was - wat heerlijk op schoot kon liggen om geaaid te worden - had met zijn gedrag succes. Op schoot kruipen lukte niet, maar iedereen die hij benaderde begon opgewonden tegen hem te praten ("Niet doen! Laag!, Ga weg! Nee!"), en leuk tegen hem te duwen: wat een feest: alle aandacht en lekker spelen en stoeien, geweldig!!! Het gedrag nam steeds verder toe.

De vraag was hoe hieraan iets gedaan kon worden en ik deed bij de begroeting en daarna mijn best om met inspanning van alle krachten, zowel psychisch als fysiek, op geen enkele manier te reageren. Niet kijken, niet tegen hem praten, niet wegduwen en uiteraard ook niet omvallen... Dat beviel dit hondje niet echt, hij snapte er niets van en reageerde opgewonden met allerlei stress-signalen en nog meer pogingen om mij tot andere gedachten te krijgen. Dit had hij nog nooit meegemaakt, iemand die niet reageert op zijn aandoenlijke vragen om aandacht.

Kompas hondenadviesbureau

Geeft richting aan hondengedrag

Hij begon echt alles uit de kast te halen en zat, tot onze verbijstering, ineens met zijn hele lijf en alle poten achter me op de keukenstoel. We probeerden het gesprek gewoon voort te zetten. (Stoppen met praten of lachen is ook aandacht!). Maar toen hij daarna van de stoel op de tafel probeerde te stappen was er wel een grens bereikt en moesten we ingrijpen en hem van de tafel aflokken. (Tillen ging niet...)

Toch had het volkomen negeren al snel effect, want moe van alle mislukte pogingen, ging de hond steeds vaker en langer rustig naast ons liggen en dat gedrag hebben we natuurlijk in alle rust beloond. Af en toe kwam er dan weer een opleving, maar het kwartje was al wel gevallen.

Het lastigste van de uitdovingsweerstand is, dat alle gezinsleden en bezoekers zich volledig aan het negeren moeten houden. Want het kleinste beetje succes geeft de hond weer het idee dat het misschien toch wel weer gaat lukken. De hond moet zelf het besef krijgen, dat rustig staan, zitten of liggen veel meer (positieve) aandacht oplevert dan zijn drukke gedrag. Alle drukte en opwinding levert ook veel stress op en dat is op den duur ongezond. Het is aan de eigenaren de hond te leren de juiste keuze te maken en hem de nodige rust te geven. En die rust is fijn voor iedereen.